

VÍKEND
V JIZERSKOHOŘSKÝCH
BUČINÁCH

A scenic landscape of a forest clearing. In the foreground, a large, flat, reddish-brown boulder sits on a patch of grass. The middle ground is a lush green meadow with scattered dead branches and a smaller, rounded boulder. The background is a dense forest of tall trees, with a forested hillside rising in the distance. The sky is not visible, as the trees fill the upper portion of the frame.

**Zpomalit,
objevit,
zažít...**

***Vítejte
v Jizerskohorských
bučinách, krajíně ticha,
pohybu a inspirace!***

Víkendová turistická nabídka vás provede severní částí Jizerských hor

Najdete zde doporučené trasy, místa k zastavení, lokální služby i aktivity pro různé typy návštěvníků – od rodiny s dětmi přes generaci Z až po ty, kdo hledají klid a ztišení.

Vydejte se do krajiny UNESCO
a najděte si svůj vlastní způsob,
jak zde „být“.

Petr

Upřímně – chtěl jsem si hlavně trochu odpočinout od pracovního tempa. Jenže děti potřebují program. A ideálně takový, kde se něco děje.

Ubytovali jsme se v glampingu Kousek klidu v Oldřichově v Hájích. Musím říct, že název nelže. Místo má příjemnou atmosféru, krásné zázemí a navíc nás bavilo společné vaření. Pro mě milé zpomalení, pro děti zase nová zkušenost.

V pátek jsme si zašli do Domu přírody: hledali jsme tipy, co tu o víkendu podniknout, a nakonec jsme tam zůstali déle, než jsme plánovali. Výstava o přírodě Jizerských hor byla zajímavá i pro mě a děti zaujala domácí zvířata, která znají spíš z knížek a televize než z reality.

V sobotu jsme si naplánovali výlet, který by děti zvládly a přitom se nikdo nenudil. Část cesty jsme si z praktických důvodů zkrátili autem, ale z Ferdinandova už jsme šli pěšky. Štolpišská cesta nás vedla do kopce podél potoka, až k vodopádům – krásné a přitom divoké místo, které děti zaujalo hned. Odtud nás čekal opravdový horský úsek. Výstup na Ořešník nebyl úplně jednoduchý, ale to větší bylo naše nadšení na vrcholu. Rozhled z vyhlídky stál za to: bučiny pod námi vypadaly jako zelené vlny nekonečného moře.

A co bylo nejlepší: z Ořešníku jsme už šli jen dolů. Zbytek odpoledne jsme si dopřáli zasloužený odpočinek u koupaliště v hejnickém autocampu. Děti se vyřádily ve vodě, já si konečně na chvíli sedl – a byl to ideální závěr dne.

V neděli ráno jsme vyrazili Starou poutní cestou do Hejnic. Děti si samy spustily audioprůvodce v aplikaci TourStories a s každým zastavením chtěly vědět víc. Oceňuji, že se podařilo skloubit technologii s místem, bavilo nás to všechny.

Na oběd jsme zašli do Dělnického domu v Hejnicích – jednoduchá, poctivá kuchyně, která neurazí a nasytí. Zpátky do Oldřichova jsme se vrátili pohodlně vlakem.

Víkend utekl rychle. Odesli jsme si nejen zážitky, ale i chuť se sem vrátit. V Jizersko-horských bučinách je toho ještě hodně k objevování.

A s dětmi se každý výlet stává malým dobrodružstvím.

**Chceš zažít to samé, co Petr a jeho děti?
Vyber si zde...**

***Víkend
v bučinách
jsem strávil
se svými
dvěma dětmi...***

Většinou jezdím na víkendy s kamarády. Tentokrát mohla jen Jana, a tak jsme do Jizerskohorských bučin vyrazily ve dvou.

Jsem Lenka

Ubytovaly jsme se na Bártlovce v Bílým Potoce. Od vlaku to byl ještě docela poctivej kus do kopce, ale stálo to za to – turistický trasy totiž začínaj rovnou od dveří!

Ještě v pátek jsme vyrazily do lesa a došlápaly až na Paličnický. Ty bukový lesy a výhledy nám úplně vzaly dech! Jasně, nemůžeme jen tak skákat po kamenech mimo stezku! Jsme v rezervaci, takže zůstáváme na cestách. Ale nám to úplně stačí. Divočinu chceme chránit, ne ji ničit.

V sobotu jsme si daly plán: komentovaná vycházka s průvodkyní. Do Oldřichova jsme se svezly vláčkem a pak jsme šlapaly po lesních cestách. A hele – mloček! A dokonce i gorila! (Jo, fakt – ale neprozradím kde, musíš si to najít sám.) Průvodkyně byla parádní, díky jejímu vyprávění jsme Jizerky viděly zas trochu jinak. A pak úplně top zakončení – trampská hospoda v Oldřichovském sedle. Nálada jak na táboře a skvělý jídlo. A protože jsme měly ještě energii (a chuť na sladký), vydaly jsme se zpátky pěšky. Naštěstí jsme v Hejnicích narazily na otevřenou cukrárnu – zachránila nás!

V neděli fakt hrozně lilo, jako kdyby se nebe zbláznilo. Naštěstí jsme si už v pátek v Bílým Potoce všimly jedny obří starý továrny s nápisem „Jizerskohorské technické muzeum“. Hned nám bylo jasné, že to musíme omrknout! Nakonec jsme tam strávily skoro celý den – a vůbec toho nelitujeme.

Cestou domů už jsme spřádaly plány, kam se v Jizerskohorských bučinách vydáme příště. Těch míst, co nás lákají, je ještě hromada! A zároveň nám pořád vrtá hlavou, jak nebyť jen pasivními výletnicema. V batohu si vezeme kontakty na partu, co se stará o starý pomníčky v horách.

Tak si říkáme – co kdybychom příště nepřiely jen čerpat, ale i něco vrátit?

**Chceš zažít to samé, co holky?
Vyber si zde...**

Jmenuji se Anna

V pátek odpoledne jsem vystoupila z vlaku v Oldřichově v Hájích a vydala se Starou poutní cestou směrem do Hejnic.

Průvodce v malém sešitku, který jsem měla na cestu, mi nabídl inspiraci k zamyšlení. Nešlo jen procházku – bylo to skutečné putování, v krajině i uvnitř sebe.

Ubytovala jsem se v klášteře v Hejnicích. Měla jsem obavu, že v tak velkém domě nenajdu klid, ale opak byl pravdou. Překvapil mě tichý, téměř posvátný prostor. Poprvé jsem jedla v historickém refektáři a v duchu jsem si představovala kroky františkánů, kteří tudy procházeli přede mnou...

V sobotu jsem se zúčastnila workshopu v Levandulovně v sousední Raspenavě. Byl to krásný čas – ženský kruh, tvoření, sdílení. Domů si vezu nejen voňavé dárky pro kamarádky, ale hlavně pocit vděčnosti.

Neděle patřila lesu. Pomalá procházka mezi buky, zurčící potůčky, dech, který se konečně zpomalil... Den jsem zakončila v malé kavárně v Hejnicích, s výhledem na hory a barokní věže chrámu. A jen jsem byla.

Našla jsem tu přesně to, co jsem hledala: klid, ticho a krásu. Víím, že se sem vrátím.

**Chceš zažít to samé, co Anna?
Vyber si zde...**

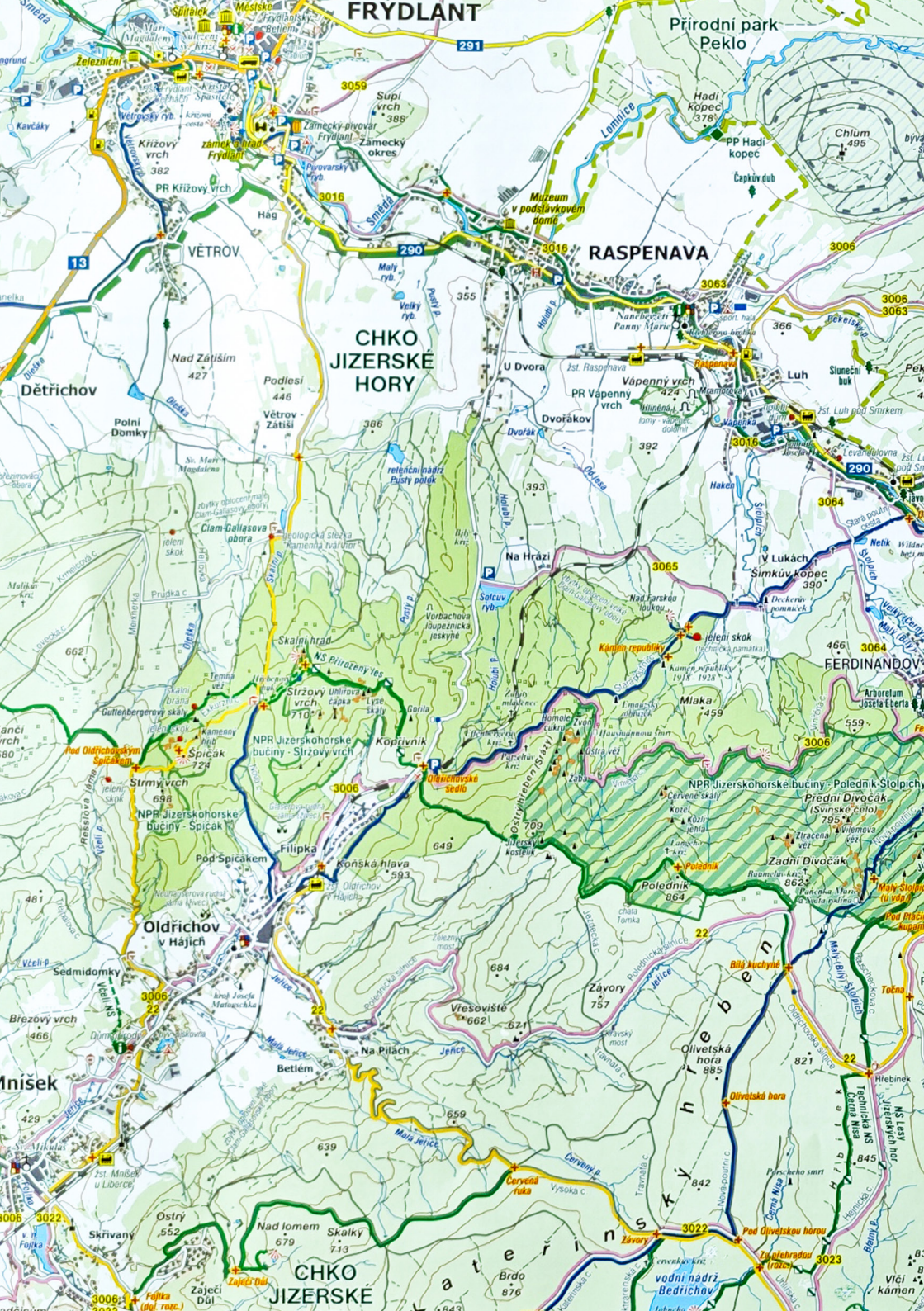

***Tenhle víkend jsem věnovala sobě,
odpočinku, ztišení a opětovnému
naladění. Do Jizerskohorských
bučin jsem vyrazila sama.
Potřebovala jsem být chvíli
jen se sebou.***

FRYDLANT

Přírodní park
Peklo

CHKO JIZERSKÉ HORY

RÁSPENAVA

DĚTRICHOV

VĚTROV

FERDINANDOV

MĚLNÍK

CHKO JIZERSKÉ

H R T E B E N

L A T E R I N S K Ý

S K R I V A N Ý

O S T R Ý

B R Ě Z O V Ý V R C H

S E D M I D O M K Y

V C E P I

481

662

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

622

JIZERSKOHORSKÉ BUČINY

lokalita zapsaná
v Seznamu světového dědictví UNESCO
(Dlouhověké bukové lesy a pralesy Karpat a dalších oblastí Evropy)

- lokalita světového dědictví UNESCO - Jizerskohorské bučiny
- ochranné pásmo - Jizerskohorské bučiny
- maloplošné zvláště chráněné území

Mapové podklady a zpracování:
© Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz, 2024

Interreg
CENTRAL EUROPE

Co-funded by
the European Union

Healthy Forest Regions,
Interreg Central Europe,
CE0100310

HealthyForestRegions

